

Új kezdet

A Hajdúsámsoni Református Egyházközség hírlevele

II. évfolyam ♦ I. szám

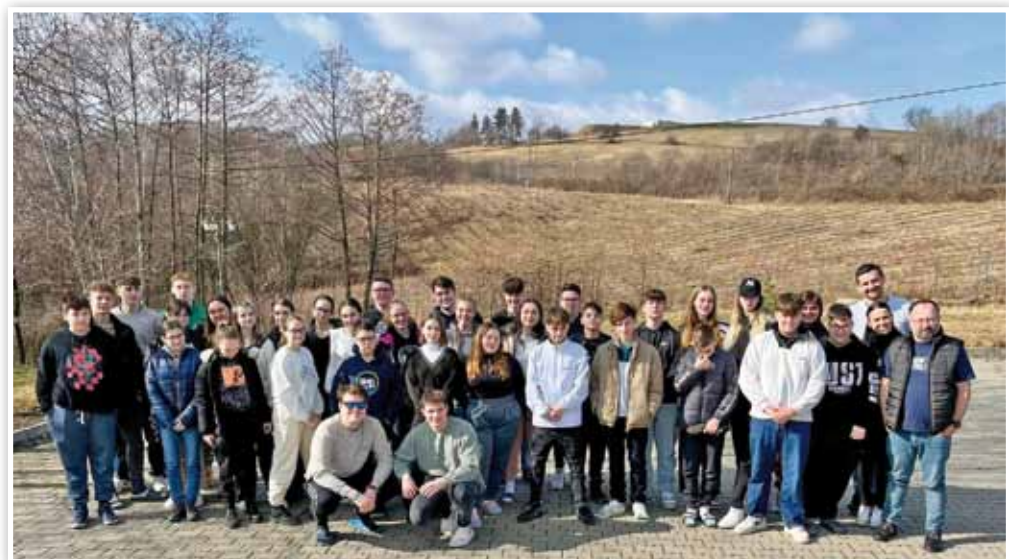
2024. Március

**Az Úr megöl és megelevenít,
letaszít a sírba,
és újra felhoz onnét.**

1Sám 2, 6

Az új presbitérium

Ifjúságunk Sólyomkőváron

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Van-olyan ember, aki ne félne a haláltól? Valószínűleg nincs. Félünk tőle, mert ismeretlen, mert szörnyű, mert elfogadhatatlan! Talán leginkább azért, mert elkerülhetetlen. Szokták mondani: „biztos, mint a halál, vagy halálbiztos”. Ha megszületünk, meg kell halnunk. Minden igyekezetünk és ellenkezésünk ellenére attól a perctől kezdve, hogy világra jövünk fogynak a perceink, a halál felé tartunk. Nem szörnyű?! Rettenetes! Ha ez nem lenne elég, még kiszámíthatatlan is. Bár ki tudja, lehet, hogy ez nem is olyan rossz. Miről beszélek? Tudjuk, hogy a halál felé tartunk, tisztában vagyunk azzal, hogy egyszer vége az életnek, de nem tudjuk mikor, hol, hogyan? Bármikor meghalhatunk. Ahogy nem régen történt, valaki rosszul vált sávot az autóval, s a járdán több járókelő néz szembe a halállal, gyerek, felnőtt, fiatal, idős. Nincs félelmetesebb a halálnál! Tehetetlenek vagyunk! Ha már beszélek róla, nem hagyhatom ki azt az oldalát sem, amikor valakit elveszítünk. Elviselhetetlen fájdalom. „Ha már meg kell halni valakinek, inkább én menjek, mint az, akit szeretek!” - hányszor halljuk. Inkább meghalok, mint elviseljem a halállal együtt járó gyász fájdalmát.

A halál az emberi engedetlenség jussa. A bűn zsoldja a halál. Nem erre lettünk teremtve, ezt választottuk, minden következményével együtt. Az ember elveszítette Istennel való kapcsolatát! Otthonát, biztonságát, reményét. Maradt a félelem és a szorongás.

Az emberek halállal kapcsolatos tapasztalatai egyetemesek. Mindannyian ugyanazt éljük meg. Bárhol élünk, bárkik vagyunk, a halál rettenete félelmet gerjeszt, szorongást okoz. A tehetetlenségünk érzésekben, elakadásokban, tagadásokban ölt testet. Akárhogyan is viszonyulunk hozzá, attól még jelen van, mindannyian átme gyünk rajta.

Jézus sem maradt ki ebből. Sírt Lázár sírjánál, mert fáj a barátja elvesztése. Gyásza őszinte gyász volt. Rettegett szembenézni azzal, ami rá vár, hiszen a halál számára is ugyanazt jelentette, mint mindannyiunknak:

ismeretlen és elkerülhetetlen valóság. Ő is arra született, hogy meghaljon. Csak-hogy ő ezt tudatosan vállalta. Isten nem tud meghalni. A Fiú mégis meghalni jött. Eldöntötte,

hogy vállalja a halált értünk. Mert nincs annál nagyobb szeretett, mint amikor valaki életét adja a barátaiért. A halált csak halállal lehet elpusztítani. Az egyetlen és tökéletes, önkéntes halállal, Jézus Krisztus halálával. Megtette. Letette az életét. S ezzel a tetteivel végleg megváltoztatta a halál kérdését.

Jézus előtt a halál, nem csupán egy fizikai romlás volt, hanem reménytelen kárhozat. Jézus után a halál egy reményteljes folytatás. Jézus előtt a halál örök elválás. Jézus után a halál a viszontlátás kapuja. Jézus előtt a halál végérvényes elszakadás Istentől. Jézus után a halál találkozás, színről színre látás.

Hogy miért vagyok ebben ennyire biztos? Mert Jézus feltámadt! Feltámadása annak a bizonyítéka és biztosítéka, hogy a halál elveszítette erejét, mert legyőzte az Úr. Nem tarthatta fogva, hiszen kijött a sírból, ezzel bizonyítva, hogy van remény, van tovább. A sír megnyílt, és üres. A halál nem egyirányú kényszer többé, megváltoztathatatlan hatalom, hanem a láthatót a láthatatlannal összekötő kapcsolat. Van tovább! A halál ellenére is van tovább!

„Halál, hol a te diadalod?” - kérdezi Pál. Sehol! Jézus Krisztus legyőzte!

Húsvétkor a győztes oldalán újra szembenézünk a halállal és belekiáltjuk minden sírba, nem te uralkodsz! Jézus él, ezért mi is élünk örökkön örökké! Ámen.

INTÉZMÉNYI HÍREK

*Tavasszal mindig arra gondolok,
hogy a fűszálak milyen boldogok:
újjaszületnek, és a bogarak,
azok is mindig újra zsonganak,
a madárdal is mindig ugyanaz,
újját teremti őket a tavasz.*

Várnai Zseni Természet című versével köszöntöm először 2024-ben a kedves Olvasókat!

Az elmúlt év decemberét említeném meg először. Meghitt, örömteli karácsonyi ünnepben volt részünk. Családias hangulatú délelőttön az áhítatot követően klubtagjaink műsorát tekintettük meg. A szeretetvendégség után mindenkit ajándécsomaggal engedünk haza. Ez az ajándékozás már hagyománnyá vált az intézményünkben.

Idén az első nagy programunk a farsangi mulatság volt februárban. Az áhítat után verseket hallgattunk meg időseink előadásában. Operett slágerek zendültek Mohácsi József nőta- és operetténekes előadásában. A jó hangulat megalapozása után egy kis táncolásra, mulatozásra volt lehetőség. Ki lett alakítva egy fotófal, ahol vidám képeket lehetett készíteni akár csoportosan is. A szeretetvendégség során farsangi fánk és gyümölcsposhár lett fel-

szolgálva.

Idén először hirdettük meg, hogy aki jellemzően jelenik meg, azt díjazzuk. Ennek a felhívásnak egy klubtagunk tett eleget. Olyan jól sikerült az átváltozása, hogy sokan meg sem ismerték őt. Súlyom Mihály bácsi jelmeze mindenki arcára mosolyt csalt. Szívesen díjaztuk kreativitását.

Tombolasorsolással fejeztük be a napot. Rengeteg tárgyat sorsoltunk ki, így mindenki kapott nyereményt. Sok bögre, tálca, édesség, teafű, konyhai eszköz és sok egyéb apróság talált gazdára. Reméljük, hogy mindenki kedves emlékként gondol vissza erre a napra.

Februárban meglátogattuk a helyi múzeumot, ahol az „Áldott a kezeink munkája” címmel megnyílt népművészeti kiállítást néztük meg Dobosné Hajdu Anikó tárlatvezetésével. Nagyon szép hímzéseket láthattunk és értékes történeteket hallhattunk ezen a délelőttön.

Egy hétfő délelőtt a debreceni Csapó-kerti Művelődési Házban voltunk senior örömtáncolni. Kipróbáltuk milyen az, mikor sokan, nagyon sokan táncolnak együtt. Jó kis délelőtt volt.

Meg szeretném említeni állandó programjainkat. Nagy szeretettel ajánlom a csütörtök 9 órától kezdődő bibliaórát. Ezekben a napokban az igehallgatás, éneklés után beszélgetésekre van lehetőség. Csütörtökönként szoktuk megtartani a klubtagjaink névnapját is.

Másik fontos napunk a szerda. 9 órától kezdődő gyógytorna még mindig igen népszerű. Fehérné Aydin Fatma vezetésével széken ülve

a testet jól megmozgató gyakorlatokat végeznek a résztvevők.

Kedd is egy kedves napunk. 9 órától kezdődik a senior örömtánc. Kolbe Kálmánné Emese vezetésével az agyi öregedést lassító foglalkozáson vesz részt, aki ülve vagy állva táncol. Az egyszerű mozdulatok ismételt elvégzése koncentrációt igényel, ezáltal serkentjük a vérkeringést, az agyunkat is.

Húsvét közeledtével kreatív foglalkozásokon hungarocell tojásdíszítés a feladat. Emellett még filc anyagból varrnak ügyes kezű időseink tojásokat. Ezekből a díszekből haza is lehet vinni néhányat. A legtöbb tojással feldíszített fa rekordjának megdöntéséhez is hozzájárulunk, több különböző módon feldíszített tojást ajánlunk fel.

Még mindig népszerű az Ország, város játék, a szópiramis, scrabble, rummikub, memóriajáték és a Ki nevet a végén is.

Már tervezzük a következő időszakot. Májusban 40 fős csapat Budapestre, a Parlamentbe fog látogatni vonattal.

Júniusban és szeptemberben buszos kirándulásunk lesz.

Emellett sok színes hétköznapi programot ajánlunk, például egy süteményezést a helyi cukrászdában vagy egy sétát a debreceni Nagyerdőn.

Mindennapjainkat nagy szeretetben, békeségben éljük meg. Figyelünk egymásra, segítünk egymásnak.

Aki szeretne ennek a szeretetközösségnek a tagja lenni, kérjük, jelezze nekünk!

Bárkinek bármilyen kérése, kérdése van, nyugodtan hívja munkaidőben a telefonszámunkat.

Mi, az intézmény munkatársai a szeretettel fordulunk a segítséget kérőhöz!

Isten áldását kérjük minden kedves klubtagunkra, leendő klubtagunkra, és azok családtagjaikra!

Előző számunkban tévesen jelent meg Tóthné Szathmáry Irénke neve. Ez úton is elnézést kérünk tőle, és jó egészséget kívánunk neki!

*Nappali intézményünk térítésmentesen vehetők igénybe.
Házi segítségnyújtás térítési díj ellenében vehető igénybe!
Érdeklődni és jelentkezni lehet minden hétköznap
az intézményünkben 8:00-tól 16:30-ig!!
Telefonszámunk: 06/52-640-737*

SZENTEK LEGYETEK! FELNÖTT HITMÉLYÍTŐ HÉTVÉGE SÓLYOMKŐVÁRON

Békesség néktek! Egy újabb izgalmasnak ígérkező témával találkozhattunk a januári felnőtt hitmélyítő hétvégén – „Szentek legyetek!” Vajon

mit is jelent szentnek lenni, mire szólít fel Istenünk, amikor azt mondja nekünk: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok!” (1Pt.1,16)? Immár második alkalommal indultunk útnak a sólyomkővári Bethel tábor felé hitmélyítő hétvégére. Ezúttal 34-en vágunk neki a Bihar és a Szilágyság határán festői környezetben található táborhelynek.

Pénteken este Szanyi György tiszteletes úr Mózes elhívásán keresztül hívta fel figyelmünket arra, hogy Isten közelében a hétköznapi dolgok rendkívülivé válnak. Hiszen az égő csipkebokor mindennapos volt azon a vidéken, ahol Mózes pásztorkodott, de rendkívülivé vált azzal, hogy nem emésztette meg a láng. Közelebb is ment hozzá Mózes. Isten kimozdította, megindította maga felé Mózeset. Ám figyelmeztette: „Oldd le a sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!” (2Móz.3,5). Nem mehetsz tovább Isten felé úgy ahogy vagy! Ott Ő az Úr! Te meddig lépsz közel Istenhez? Engeded-e, hogy tüzével elégessen benned minden szemetet? Minden áhitat, evangelizáció előtt énekszóval dicsőítettük Istenet. Bíró Zita éneklése és Levente gitárkísérete tette emlékezetessé ezeket a közös dicsőítéseket. Az estét két táborra osztott „ülőröplabdával” zártuk, ami erősítette bennünk a csapatszellemet és jókedvre is derített mindannyiunkat.

Szombat reggel Ézsaiás elhívása alapján kerestük tovább kérdésünkre a választ: mit jelent szentnek lenni? A próféta megdöbben látomása alkalmával, megéri és megérti: Isten lélek szerinti jelenlétébe került. Az ember, mint lehelet és Isten, aki mázsás súly.

Micsoda különbség van a kettő között! Veled mi történt, amikor találkoztl Istennel? A csoportbeszélgetések során ezeket a kérdéseket tettük fel önmagunknak. Isten különös kegyelme, hogy mindig őszinte, nyitott, testvéri beszélgetések voltak a csoportban. Imádságban tartuk fel Urunk előtt gyengeségeinket, kérdéseinket, hállára okot adó életünket. Délután Szilágyi-Papp Évi lelkészasszony szolgálata arra mutatott rá, hogy önmagunk erejéből nem lehetünk „szentek”. Igen szemléletesen, folyamatára segítségével, saját szemünkkel is láthattuk, hogy a „jobbá válok”, a „betartom a törvényt”, vagy a „bűneimet meg akarom oldani”, mind-mind a lemondás és a megkeseredettség zsákutcájába vezet. Feladod, hiszen nem tudod hajadnál fogva kihúzni magad a mocsárból. A helyes út: KRISZTUS! NEM ÉN, HANEM Ő! Teljes életem rábízom Jézusra, aki átfőrné engem. A zsákutca dilemmát feloldja kegyelme, szeretete és vezetése által. Este Mózes történetének folytatásaként Isten az ősatyák Isteneként mutatkozik be. Ott, ahol a tradíciók megmaradtak, de az élő kapcsolat megszűnt kiválasztott népével. Ennek ellenére látja népét és törődik velük. Ahogyan miniket is lát és törődik velünk. Fontosak vagyunk számára. Számodra fontos Isten? A te életed ott van Isten színe előtt? Fontos kérdések, amik sokunkban váltott ki komoly „sarokba szorított állapotot”.

Vasárnap reggel Mózes kifogásait hozta elénk Isten Igéje. Láthattuk tiszteletes úr ige hirdetésén keresztül, amint Mózes számtalan kérdéssel áll az Úr elé, csak ne keljen abba a küldetésbe indulnia, amit Isten kijelent számára. Bámulatos az Atya türelme gyermekei iránt, ahogyan újra és újra válaszol kifogásainkra, oldja fel bennünk. „Kétségeskedünk, megkérdőjelezünk, s ez bizony a Sátán munkája bennünk! Szóba ne állj az ördöggel!” – hangsúlyozta tiszteletes számunkra. A bot

Mózes identitása, megélhetése, hatalmi esz-
köze. „Ezzel a bottal fogod megverni Egyipto-
mot!” – jelenti ki Isten Mózesnek. Fegyvert és
paripát ad mellé, csak menjen! Nem engedi,
hogy elfusson. Isten már döntött: Mózes men-
ni fog. Végül a testvéri közösség fontosságát
emelte ki lelkészünk, hiszen Mózes számára is
fontossá lett testvére Áron küldetésében. Mi a
te „botod” és mire használsz? Isten országát
építet vele? Istent szolgálod vele?

Hétfvégénket egy közös „morszaszedege-
téssel” zártuk. Hálás a szívem, hogy két férfi-
testvérünk adta át életének irányítását Krisz-
tusnak! Együtt örültünk velük, s adtunk hálát
megtérésükért. Áldásként éltem meg ezt a két
napot. Hálás vagyok az Igei szolgálatokért,
hiszen minden alkalommal ütött, tanított, rá-
mutatott gyengeségeimre, hiányosságaimra.
De szeretete és kegyelme átölelt, körbevett.
Köszönöm a finom ételeket Hoffmann Csabá-

nak és feleségének Ibolyának és Orosz Zsolt-
nak. Bízatom minden testvérünket, hogy aki
még nem volt ilyen hétfvégén egyszer szakít-
son rá időt. Nem fogjátok megbánni...

Isten áldása legyen és maradjon minden
kedves olvasónkkal!

*Veres Tamás
főgondnok*

„CSENDESEDJETEK EL ÉS TUDJÁTOTK MEG, HOGY ÉN VAGYOK AZ ISTEN!”

(Zsoltárok 46,11)

Csendesedtél már el
úgy igazán? Amikor
csak belülről, magad-
ra és Istenre figyeltél? Úgy
érezem, van, hogy félünk a
csöndtől, - köztük én is – és
megijedünk tőle, ezért talán próbáljuk mindig
magunkat körülvenni valami zajjal. Ha egye-
dül is vagyunk, szól a zene, felhívunk valakit,
akivel elcsacsogunk, bekapcsoljuk a tévét, ki-
nyitjuk az ablakot, hogy zaj szűrődjön be rajta
keresztül. Mert amikor csönd van bennünk,
akkor elkezd az agyunk dolgozni, elkezd járni
és hol jobb, hol rosszabb gondolatokat hoz elő
belőlünk, amit nem mindig élünk meg pozitív
élményként. Pedig, ha elcsendesedünk, meg-
halljuk az Úr hangját, ahogy szól és megszólít
bennünket. Gondolj bele, mikor lecsendesed-
ve olvasol például egy-egy igemagyarázatot,
szinte kiabál belőle az Úr hangja, de ha ugyan-
ezt teszed pl. mikor szól a tévé vagy beszél
hozzád a családod valamelyik tagja, egyik fü-

leden be, másik füleden ki, amit olvastál.

„Elcsendesedni”, erre kiváló alkalom egy
hitméllyítő hétfvége, egy lecsendesítő lehetősé-
g. Súlyomköváron, gyülekezetünk szerve-
zésében ez immár második alkalommal is
megadatott nekem. Sosem gondoltam, hogy
én erre képes vagyok. A folyton izgó-mozgó
személyiségem, a folyton járó agyam, a csalá-
domért aggódó természetem Isten jelenlé-
tében képes volt lecsendesedni úgy, hogy ki
tudtam zárni a külvilág történéseit. Ez az Úr

ajándéka volt nekem és azoknak is, akik részt tudtak venni ezen az alkalmon. Csak az igére figyeltem, a magyarázatokra, a csoportbeszélgetések őszinte hangjaira és arra, hogy ezzel nekem mit üzen az Úr. Első alkalommal Jónás könyvét dolgoztuk fel és vontunk párhuzamot a saját életünkkel, hogy mi is emlenekülünk-e, mint Jónás vagy szembenézünk és az Úr szavát követjük? A második alkalommal, idén januárban a „Szentek legyetek” témakörét járjuk körbe, amit személy szerint már kicsit nehezebben emészthetőnek éreztem. Itt Mózes állította középpontba az ige. Az ő életén és Péter levelén keresztül adta elénk az Úr ígését és magyarázatát, mely alkalmakat tiszteletes úr és tiszteletes asszony tartottak. Mózes életét nyomon követtük attól kezdve, hogy az Úr a csipkebokorból megszólította mindaddig,

amíg megkapta a feladatot arra, hogy kivesse népét az Ígéret földjére. Evangelizáció, dicsőítés, csoportbeszélgetések mind-mind ezt, és az ebből megfogalmazódott kérdéseket helyezték a fókuszba. Kifogások, megszentelődés útja, zsákutcák, szentség mind felszínre kerültek ezalatt a pár nap alatt. Zita csodálatos hangja és Levi gitárkísérete óriási eufóriát jelentett számomra, hogy ilyen remek kísérettel énekelhettünk közösen az Úrhoz, az Úrért. Felemelő érzés volt. Idén is nagyon jó volt megtapasztalni a testvéri közösség és család erejét. Dicsőíteni Istent és őszintén beszélgetni az ígét középpontba helyezve.

*Orosz-Dandé Éva
gyülekezeti tag*

DISZNÓVÁGÁS GYÜLEKEZETÜNKBEN

A Diakóniai bizottság nemes felajánlást kapott egy közösségi disznótor megszervezéséhez. Gyülekezetbe járó testvérünk és kedves felesége egy 230 kg-os malacot vásárolt gyülekezeti -és diakóniai célokra. Biztosan mindenkinek van egy-egy gyermekkori, disznótorhoz köthető története, melyet szívesen idéz fel és mesél róla egy-egy alkalommal. Nekünk is van ilyen, így nagy örömmel fogadta a közösség ezt az ajándékot. A felajánlást tettek és szervezés

követe, melynek eredményeként február első hétvégén, a martinkai közösségi házban sor került az első Hajdúsámsoni Református Gyülekezet által szervezett disznótorra. Remek hangulatban telt. Korán reggel a férfiak egy csapata indult el a disznóért, melyet közösen dolgoztunk fel elejétől a végéig. Részt vettek az ifisek is az alkalmon, nagyon jó volt nekik megmutatni ezt a hagyományt. Sok szorgos gyülekezeti tag segédkezett a malac feldolgozásában: daraboltunk, előkészítettünk, töltöttünk kolbászt és hurkát, készült toroskáposzta és finom tepertő. Egy lelkes csapat pedig a

rászorulóknak főzött a malac húsából finom pörköltet, melyet téstával együtt juttattunk el részükre. Nagyon jó volt megtapasztalni azt az erőt, azt a közösségi összetartozást, ami ebben a gyülekezetben rejlik. A sok nevetés, kötetlen beszélgetés egymással, egymásról és az ígéről, mind - mind közelebb hozott bennünket egy-

máshoz. Az ételkiosztás és a rászorulóknak arcán felcsillanó mosoly aranyozta be ezt a napot. Isten áldása, hogy tehetjük, adhatunk és összefoghatunk a hajdúsámsoni emberekért. A napot egy közös délutáni ebéd zárta.

*Orosz-Dandé Éva
gyülekezeti tag*

A DIAKÓNIA, MINT SZERETETSZOLGÁLAT!

2024 januárjában alakult meg gyülekezetünkben a Diakóniai Bizottság. Már a tavalyi évben is szervezeten segítettünk, de idén bizottsági formában folytatjuk a munkát. A diakónia nem más, mint egyházi szeretetszolgálat. Segíteni azokon, akik segítséget szívenednek.

Isten maga szólít fel bennünket: „*Egy-más terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét.*” (Gal. 6,2) Ennek szellemében próbálunk erőforrásainkhoz mértén segíteni.

Keressük azokat a nélkülöző, rászoruló családokat, egyedülállókat, akik szívesen fogad-

nának alkalomadtán meleg ételt, ruhát, tartós élelmiszert, higiéniai termékeket, tisztítószereket!

Szeretettel fogadjuk a felajánlásokat, támogatásokat is, akár pénzzadományt, akár közvetlen felhasználásra szánt élelmiszereket, szükségleti cikkeket stb. Segítsen, hogy segíthessünk!

Aki tud nehéz helyzetben lévő családokat, kérjük, jelezze felénk hétfőtől péntekig 8:00-16:00 között az alábbi telefonszámon: 06305282704

*Hoffmanné Fedor Ibolya
a Diakóniai Bizottság elnöke*

ÖKUMENIKUS IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

A 2024. évi ökumenikus imahét tematikáját és istentiszteleti rendjét az afrikai Burkina Fasó-i ökumenikus munkacsoport készítette. Az imahét programadó témája:

„Szeresd Uradat, Istenedet... felebarátodat pedig, mint saját magadat” (Lk 10,27)

Az idén február 1-3. között volt lehetőségünk olyan közösséget alkotni a görög- és római katolikus testvérekkel, akik mernek hinni az egyház látható egységében, az egyház látható egységének bekövetkezésében és tenni is akarunk érte együtt, felekezetre való tekintet nélkül, mert egy a küldetésünk: „Hogy elhiggye a világ: az értük is földre érkezett, meghalt és feltámadott Jézus Krisztus mindannyiunk Ura és Gondviselője.”

Lukács evangéliumában (10, 25-37) egy törvénytudó teszi fel a kérdést, hogy mit tegyen,

hogy elnyerje az örök életet? Egy örök élet van, ami nem felekezettől, hanem a Szentháromság Istennel való egységbe és egymással való egységbe jutástól függ. Jézus maga imádkozott ezért az egységért. Hogyan találjuk meg ezt a közös utat? Ráhangolódunk a Szentlélek-re, hogy észrevegyük az indításait, és alázattal elfogadjuk, hogy ha újratervezésre van szükségünk. Amikor az egységért imádkozunk, azt kérjük, hogy már itt a földi életben megtaláljuk ezt az egységet, és tudjunk együtt tenni ezért az egységért. Nem menthetjük magunkat azzal, hogy nem tudjuk, ki a felebarátunk, akkor akarjunk mi felebarátok lenni, ahogy Jézus is magyarázza: tegyél jót a másikkal, amikor neki arra van szüksége.

Az irgalmas samaritánus példázatán keresztül arra a kérdésre kerestük a választ, hogy kivel, melyik szereplővel azonosítjuk magunkat. A pap elkerülte az áldozatot. Sokszor felveszünk az áldozati szerepet, a sajnálatra méltó

embert adjuk elő, miközben van változtatási lehetőség: Jézus.

Mennyire várható el mástól, hogy változtasson az életünkön? Látjuk a másik baját, de úgy teszünk, mintha nem látnánk. Mi sem vagyunk jobbak. Miért fordítjuk el az arcunkat? Én nem tudok tenni semmit, kevés vagyok. Vajon a kifogás felment-e bennünket? Félek, hogy hosszútávon nekem kell segíteni. A félelem beszűkíti a cselekvés lehetőségeit. Magyarázatot keresek, vagy egyszerűen közömbös vagyok. A szeretetnek a közömbösség az ellentéte, nem a gyűlölet. Csak az ember képes közömbös lenni. Jézus úgy ment el az emberek mellett, hogy nem tudott közömbös maradni és az atyai szeretettel egyé válna, felment a keresztre, hogy felemeljen és üdvösséget adjon. Téged Jézus betöltött már ezzel a szeretettel? Hogy te is fel tudj emelni másokat?

„Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj.” (Lk 10,37) Krisztus szeretetében járjunk, Krisztusiak legyünk, Krisztus szeretetével, jó-ságával éljünk. Hogyan? Irgalommal. A testi

és lelki irgalmasság cselekedetei útján: tudjunk a rászorultnak ételt, italt, ruhát, adni, a testi- lelki nyomorúságában meglátogatni, meghallgatni, ha kell meginteni, tanítani, tanácsot adni, vigasztalni. A bántalmakat békével tűrni és megbocsátani, azaz kimosni lelkünk ből a bántást.

Az ember Isten ikonja. Isten ikonja a másik is. Ebben nyilvánul meg a Krisztusi szeretet végső egysége.

Én hogyan tudom megélni a testi – lelki irgalmasságot? Egyik sincs a másik nélkül.

A görög, római és református egyházközösségeinkben azért imádkozunk, hogy Krisztus szeretetében járjunk, hogy látható és tapasztalható legyen, hogy egymáshoz és Krisztushoz tartozunk.

Így legyen. Ámen.
Testvéri szeretettel:

*Lakatosné dr. Mányi Klára Krisztina
presbiter*

SZENTEK LEGYETEK! IFJÚSÁGI HÉTVÉGE SÓLYOMKÖVÁRON

Már másodikké, hogy Solyomkövára-n tartjuk az ifi hétvégénket, ahol nem csak az ifiseink, de a Tini klub és a konfirmandusaink is részt vettek. Ezzel a közösséggel - persze mindig megújulva - már a negyedik közös hétvégénket töltöttük együtt, más és más helyszínen. Most összesen 35-en vettünk részt a hétvégén.

Tanulva az elmúlt év tapasztalataiból, felkészülve a legnagyobb hóviharra indultunk el három napos kalandunkra, de végül kellemes napsütéses napokat töltöttünk el, tele kinti programmal, mint a röplabdázás és a túrázás.

Egy napon két előadás és egy evangelizáció volt, mind Isten szentségére építve, és arra,

hogy mi hogyan veszünk ebben részt. Mózes elhívás történetével kezdtünk és onnan folytattuk tovább. Ezek után 4 csoportot alakítottunk ki, vegyesen, minden korosztályból, és itt beszéltük meg részletesen az elhangzottakat.

Persze szabadidőnk is volt, órákig tartó röpi meccset tartottunk, csocsóztunk és ping-pongoztunk. Laci egy családias túrát is szervezett, hogy a sok felesleget, amit a mennyei ételek elfogyasztása okozott, ledolgozzuk. (Innen is köszönjük szakácsainknak!) Az éneklésben is volt egy kis segítségünk, Bíró Levente gitárral kísért minket, Bíró Zita pedig énekhangjával segített Isten dicsőítésében bennünket. Nekik köszönhetően rájöttünk, hogy egy gitár és egy jó hang elég ahhoz, hogy kicsit ügyesebbek legyünk a dicsőítésben. Sokak számára megosztó program volt a dézsázás, egyesek órákat töltöttek a forró vízben, míg másoknak ez idén sem nyerte el a tetszésüket. Zsófi imasétával készült nekünk, ami a megbocsátásról szólt. Ez is segítségünkre volt az elmélyülésben.

A hétvége segített a társaság összeszokásában, abban, hogy közösségként jól érezzük magunkat együtt, de legfőképpen abban volt segítségünkre, hogy Istennel töltöttünk időt, jobban megismerhettük és tanulhattunk Róla. Hálásak vagyunk Neki ezért!

Szanyi Réka

Papp Linda

- A hétvége témája a „Szentek legyetek!” volt. Meséj kicsit arról, hogy mit tanultál erről? Mit jelent neked szentnek lenni?

A szent, mint fogalomról hittan órán azt tanultuk, hogy Istennek elkülönítettet jelent. Viszont ott nem volt lehetőségünk ennyire mélyen beszélni róla, csak egy meghatározott definíció szintjén. Amin ez a hétvége nagyon sokat változtatott. Már tudom, hogy mi magunk is lehetünk szentek, ha Jézussal járunk, így ő minket elválaszt a világ szennyétől, burkot képez körénk a kezével. Kiválaszt eszközévé, hogy szolgáljunk neki, csak úgy lehetünk szentek, ha Ő maga gondoskodik erről.

- Meséj a programokról, az evangélikázációról!

A hétvége alatt nagy hatással voltak rám az evangélikázációk, úgy érzem csak szívta és szívta a szívem a szükségleteit.

Egyéni kedvenc volt a dicsőítés. Alkalmak előtt, és esténként is kihasználták a talen-

tumukat zenészeink. Hoztak új dalokat is, amik megérintették a lelkünket. Bizsergő érzés, amikor áthalad rajtad a hangok és szavak üzenete. És amikor szétnézel, veled egyidős fiatalokat látsz, akik ugyanolyan beleéléssel dicsérik Istent! Mosolyog ránk az Úr!

- Ki tudnál emelni egy konkrét eseményt, ami a kedvenced volt?

Volt alkalmunk egy kis csoporttal túrázni is. Ez egy jó lehetőség volt arra, hogy szűkebb körben jobban megismerjük a tini ifiseket/ konfirmandusokat. Igaz nem volt túl hosszú a séta, de így is pont eleget láttunk az erdélyi dombokból, falusi házakból.

- Összességében, hogyan élted meg a hétvégét?

Összességében ez a néhány nap megint megtölt felfelé. Volt talán péntek este egy kérdés, hogy mit várunk ettől az együtt töltött időtől. Bőven felülmulta a számításaimat. Se telefonok, se térerő, csak Isten és a társak. Így volt szuper ez a hétvége!

Hauler Ármin

- Milyen érzés volt egy viszonylag új társaságban lenni?

Az, hogy új társaságban voltam, nem határozta meg a hétvégémet. Jól éreztem magamat, mert nagyon befogadóak és kedvesek voltak a gyerekek.

- Beszélj egy kicsit a csoportodról! Milyen volt?

A kis csoportos beszélgetések voltak nekem a kedvenceim a hétvégi programokban, mert nagyon jól el tudtuk mondani a saját véleményünket az adott kérdéssel kapcsolatban, mások pedig továbbfűzték a gondolatokat. Meg tudtunk nyílni egymás előtt,

mert kevesen voltunk és tudtunk egymásra figyelni, és tanácsokat adni egymásnak.

- Hogyan élted meg a szabadidős programokat?

Jó volt ez a hétvége, mert tudtunk külön is beszélgetni, a szabadidős programok nagyon jók voltak: a dézsázás, a röplabdázás és sok minden más is.

- Hogyan összegeznéd az élményeidet?

Én személy szerint a hétvégét nagyon jól éltem meg, mert kikapcsolódás volt ez számomra, és egyben feltöltődés is. Végszónak annyit szeretnék mondani, hogy köszönöm testvéremnek és szüleimnek a biztatást, hogy jöjjenek el erre a hétvégre.

Szécsi Jana

- Hogyan érezted magad a hétvégén? A közösségben megtaláltad a helyed?

A három nap alatt nagyon jól éreztem magam Súlyomkőváron. Mivel lehetőségem van a Tini-Ifire járni, sok ismerősöm itt volt, de szereztem új barátokat is.

- Mit tanultál a hétvégén Istenről, magadról?

Istenről megtanultam azt, hogy nála szen-

tebb élőlény nincs a világon, mivel az Ő szentsége halálos. Örülök, hogy Isten jelenlétét nemcsak a templomban, hanem bárhol megérezhetem. Áldás az életemben, hogy már gyerekként kapcsolatba léphetek Vele.

- Hogyan összegeznéd az élményeidet?

A hétvégén testileg, lelkileg feltöltődtem. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen programon vehettem részt. Szeretnék még ilyen alkalmakon részt venni, Isten kegyelméből. Hálás a szívem a sok segítőért, akik gondoskodtak rólunk ezen a hétvégén. (Ui.: Finom volt a kakaós csiga.)

ÉLŐ ISTEN, ÉLŐ IGE, ÉLŐ EGYHÁZ HITMÉLYÍTŐ KONFERENCIA BEREGFÜRDŐN

Gyülekezetünkben hárman vettünk részt a Hajdúvidéki Református Egyházmege Hitmélyítő Konferenciáján Beregfürdön, amely a március 4-8. között került megrendezésre. Az elszállásolt 140 résztvevőből 4 éves volt a legfiatalabb és 92 éves volt a legidősebb testvér.

A napi program: reggeli, áhitat, előadás, dicsőítés-énektanulás, előadás, ebéd, szabadprogram (beszélgetés, fürdőzés, filmvetítés-választás szerint) előadás, vacsora, evangelizáció volt.

Az igen tömör, pörgős beosztással, nagy odafigyeléssel megszervezett heti igei alkalom úrvacsorás istentisztelettel zárult Óz Lajos esperes úr és Nt. Somogyi László lelkipásztor vezetésével.

Az egyházmegyéhez tartozó 32 gyülekezetből 20 lelkipásztor látott el igei szolgálatot, nagy örömünkre a mi lelkipásztorunk is, a keddi napon az Élő Ige magyarázatával. (2Tim 3,16-17)

Köszönetünket fejezzük ki az egyházközségünknek a konferencián való részvételi lehetőségért, és ezáltal a hitbéli megerősödésért, valamint a részvételi támogatásért és utaztatásért.

Imádkozom azért, hogy Istenünk Igéje, a Krisztustól való Lélek által, éljen és hasson mindnyájunkban Isten dicsőségére, gyülekezetünk javára.

*Mányi Ferenc Lajosné
gyülekezeti tag*

Házaspáros beszélgetések

HAVONTA

ÁPRILIS 13. MÁJUS 11.

Kezdés 16.00. Gyülekezeti terem

BATYUS SZERETETVENDÉGSÉG A VÉGÉN!

KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSEK

ALAPÍTVÁNYI HÍREK - ADOMÁNYOK

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1%-ának felajánlásával támogassa gyülekezetünket céljai megvalósításában.

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány

adószáma: 18995657-1-09

számlaszáma: 60600101-11122874

Egyházfenntartói járulék befizetésének határideje: 2024. december 31.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

Isten áldása kísérje a közel és távol élő támogatóink életét!

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Szerda	18:00	Bibliaóra
Csütörtök	9:00	Idősek bibliaórája
Péntek	9:30	Baba-mama klub
Péntek	17:00	Tini-klub
Péntek	18:30	Ifjúsági bibliaóra
Szombat	11:00	Konfirmációs felkészítő
Vasárnap	9:30	Férfi és női imaközösség
Vasárnap	10.00	Istentisztelet, párhuzamosan gyermek-istentisztelettel

Kiadja a Hajdúsámsoni Református Egyházközösség.

Szerkesztő: Csontosné Ozsváth Éva.

Előkészítés és nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen.

A kiadvány ingyenes. Bizonyágtételeket, írásokat az evaozsvath1226@gmail.com e-mailre várjuk.

A kapott anyagokban a változtatás jogát fenntartjuk.

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az egyházfenntartói járulék befizetésével, adományaival, adója 1%-ával támogatja a gyülekezetet!

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány adószáma: 18995657-1-09

4251, Hajdúsámson, Rákóczi u.2.; telefon:52/640-737

www.facebook.com/hajdusamsonireformatus • <https://hajdusamsonireformatus.hu>

JELENTKEZNI:

VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT
2024. JÚLIUS 8-12.
HAJDÚSÁMSON

*Exodus Angol
Tábor*

Sámsonkert

2024. július 15-19.

Bővebb információ : szanyigyorgy@reformatus.hu
06301213626